

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

พินัย วิถีสวัสดิ์¹ รัฐบุรุษ คัมทรัพย์² และ บุญเพ็ง จันทรงาม³

^{1,2}คณะนิติรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

³คณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

FACTORS INFLUENCING THE ETHICAL BEHAVIORS OF THE MUNICIPALITY-LEVEL LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATION ADMINISTRATORS IN PATHUM THANI PROVINCE

Pinai Vitheesawat¹, Rattthaburut Khumsap² and Boonpeng Janggam³

^{1,2}School of Laws and Public Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

³Public Administration, Siam Technology College, Thailand

E-mail address: pinai8895@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 15 เมษายน 2563

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 2 มิถุนายน 2563

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 5 มิถุนายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี 4) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี และ 5) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี 9 แห่ง รวมทั้งสิ้น 3,507 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 359 คน โดยผู้วิจัยเก็บเพิ่มเป็น 400 คนเพื่อความเหมาะสมในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 เป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั่วคราว มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

2. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานการณ์ รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นธรรมาภิบาล ด้านคุณลักษณะผู้นำ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์การทางจริยธรรม ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รองลงมา ได้แก่ ด้านการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย ไม่เลือกปฏิบัติ ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี สุจริต และรับผิดชอบ ด้านการยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ด้านการยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ด้านการยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง และ ด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.636-0.927 โดยพบว่าตัวแปรปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นธรรมาภิบาลกับพฤติกรรมจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก เท่ากับ 0.927 ส่วนในด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงถึงสูงมาก

5. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวคือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ (X1) ปัจจัยด้านสถานการณ์ (X2) ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การ (X3) และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นธรรมาภิบาล (X4) ส่งผลต่อ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.877 สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีได้ร้อยละ 77.0 โดยเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานประกอบไปด้วย $ZY = -0.007 (X2) + 0.039 (X3) + 0.177 (X1) + 0.694 (X4)$

6. แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี พบว่า 1) ผู้บริหารต้องรับรู้และเข้าใจสภาพปัญหาจากสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงภายใต้คุณลักษณะของผู้ว่า โดยรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรและประชาชน 2) ในการพิจารณาระดับศีลธรรม ผู้บริหารควรยึดหลักประโยชน์นิยมหรือประโยชน์สุขของประชาชนจำนวนมากที่สุด 3) ผู้บริหารต้องมีการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุงอย่างชัดเจนในการควบคุมตนเอง 4) ควรประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างทางจริยธรรม แก่บุคลากรในองค์กรและประชาชน 5) ให้ความสำคัญกับนโยบายคุณธรรมและความโปร่งใส ในการบริหารงาน และ 6) ต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักตามมาตรฐานจริยธรรม โดยสนับสนุนการประพฤติตนภายใต้หลักจริยธรรมของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง พ.ศ. 2558 และรักษาไว้ซึ่งจรรยาบรรณของพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ: พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ผู้บริหารองค์การ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of the study were 1) to study the level of factors influencing the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province; 2) to study the level of ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province; 3) to study the relationship between the influencing factors and the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province; 4) to study the factors influencing the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province; and 5) to find out guidelines to promote the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province. The study was a quantitative research. The population used in the study were the personnel from 9 municipalities in Pathum Thani province, 3,507 people in total. The sample size was determined using Taro Yamane (Yamane, 1973) formula, with the numbers of sample of 359 people. Researchers had increased sample size to 400 people for suitability in the study. The sample was selected using purposive sampling. The instrument used in research was questionnaires. The statistics used in data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, correlation analysis, and multiple regression analysis.

The findings of the study were as follows:

1. The majority of respondents were female, 264 people or 66.0 percent, followed by male, 136 people or 34.0 percent. The majority of the respondents; were between 31 - 40 years old, 152 people or 38.0 percent; had a bachelor's degree, 213 people or 53.3 percent; were casual employees, 152 people or 38.0 percent; had work experience in between 6 - 10 years, 154 people or 38.4 percent; and have earned income not exceeding 15,000 Baht, 179 people or 44.7 percent.

2. The results of the analysis of the factors influencing ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province as a whole were at a high level. Considering in individual aspect, it was found that all aspects were at the high level of average. The situation factor had the highest average, followed by the good governance-focused organizational culture factor, the leadership factor, and the organizational climate factor had the lowest average, respectively.

3. The results of the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province analysis as a whole were at a high level. Considering in individual aspect, it was found that all aspects were at the high level of average. The aspect of adhering to the democratic form of government with the King as Head of State had the highest average, followed by the aspect of rapid, hospitable and non-discriminate providing services to people, the aspect of good consciousness, honesty and responsibility, the aspect of adhering to professional ethics, the aspect of goal-oriented, standardized, quality, transparent, and verifiable working, the aspect of standing up for rightness, justice, and legality, the aspect of adhering to the national interest rather than the private interest and without conflict of interest. the aspect of providing complete and accurate information to the public without distortion of facts, and the aspect of adhering to moral and ethics, respectively.

4. The results of the intraclass correlation coefficient analysis among the variables of factors influencing the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province showed that all variables have a positive correlation to each other with statistical significance at the level of 0.01. The correlation values ranged between 0.636 - 0.927. The study revealed that the good governance-focused organizational culture factor and the ethical behaviors of the local government organization administrators had a very high level of relationship with the correlation value of 0.927. For other factors, it was found that there was a high to very high level of positive relationship.

5. The results of the multiple regression analysis indicated that all 4 variables; the leadership factor (X1), the situation factor (X2), the organizational climate factor (X3), and the good governance-focused organizational culture factor (X4) affected to the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province. There was a linear relationship with statistical significance at the level of 0.01 with the correlation coefficient of 0.877. And enabled to forecast factors influencing the ethical behaviors of the municipality-level local government organization administrators in Pathum Thani province by 77.0 percent. The forecasting equation could be written in standard-score form as $ZY = -.007 (X2) + .039 (X3) + .177 (X1) + .694 (X4)$.

6. For the guideline to promote the ethical behaviors of the municipal-level local government organization administrators in Pathum Thani province, the study suggested that 1) the administrators have to recognize and understand the problems from actual situations under leadership characteristics by listening to opinions from the organization's personnel and the public. 2) the administrators should adhere to the utilitarianism principle or the greatest benefit of the people in considering morality. 3) the administrators have to apparently define the desirable behaviors or the behaviors need to be improved in self-control. 4) the administrators should behave as an ethical paradigm to personnel in the organization and people. 5) the administrators should give importance to the public administration integrity and transparency policy. 6) the administrators have to adhere to the core values according to ethical standards by supporting the behaviors under *Code of Ethics for Municipal Employees, Permanent Employees and Casual Employees 2015* and maintain the ethics of the local government organization employees.

Keywords: Ethical behaviors, Organization administrator, Local government organization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารองค์การต่าง ๆ ทั่วโลกสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าขององค์การ คือ นักบริหารหรือผู้นำในองค์การ ซึ่งถือว่าผู้บริหารเป็นผู้นำในการบริหารให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการบริการประชาชนในพื้นที่ให้เป็นที่ไปตามความมุ่งหวังของประชาชน นับว่าเป็นเรื่องสำคัญและเป็นหน้าที่หลักในการเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารจัดการร่วมกับฝ่ายการเมืองระดับรัฐบาล ดังนั้น ฝ่ายการเมืองท้องถิ่น รวมถึงข้าราชการประจำและลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่สำคัญเพื่อ

บริหารจัดการทุนมนุษย์ เพื่อระดมความรู้ความสามารถและความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการทำงานร่วมกันเป็น
ที่เพื่อบริการประชาชน และถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่
บ่งบอกถึงภาระหน้าที่ แต่ก็อาจมีการละเลยบกพร่องต่อหน้าที่ ทำให้เกิดการทำผิดกฎหมายกฎระเบียบและ
ข้อบังคับนั้น รวมถึงอาจนำไปสู่การคอร์รัปชันในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งควรมีวิธีการในการป้องกันแทนการแก้ไขเมื่อ
เกิดปัญหาโดยการป้องกันไม่ให้เกิดความบกพร่องการทำผิดระเบียบ การละเลยต่อหน้าที่ การขาดความทุ่มเท
และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายจนถึงการทำผิดกฎหมายศีลธรรมอันดีงาม โดยใช้กลไกที่จะเชื่อมประสาน
สัมพันธ์ให้บุคลากรในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการบริหารจัดการในระดับองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นล้วนมักกล่าวหาในความไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมในการบริหารจัดการ อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาของประเทศ
กำลังพัฒนาที่เกิดจากความไม่มีธรรมาภิบาลในองค์กร ถึงแม้จะมีการเรียนรู้และพยายามสร้างเข้าใจ แต่
ในทางปฏิบัติยังไม่ถูกนำมาบังคับใช้ในการบริหารจัดการ จึงต้องมีการศึกษาและออกมาตรการเพื่อการบังคับ
ใช้เพื่อการควบคุมทางการบริหารจัดการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการ
ทำงานภายในมากยิ่งขึ้น (ศรีสุวรรณ บริบูรณ์นางกูร, 2557)

เทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 9 แห่ง ได้แก่ ประกอบด้วย เทศบาลเมืองปทุมธานี เทศบาลเมือง
บางคูวัด เทศบาลเมืองท่าโขลง เทศบาลเมืองคลองหลวง เทศบาลเมืองบึงยี่โถ เทศบาลเมืองลาดสวาย เทศบาล
เมืองลำสามแก้ว เทศบาลเมืองคูคต และเทศบาลเมืองสนั่นรักษ์ ได้นำประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัด
ปทุมธานีมาเป็นแนวทางในการในการปฏิบัติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พระราชบัญญัติของข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. 2540 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ 3
(พ.ศ. 2560-2564) และนโยบายของรัฐบาลข้อที่ 10 การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล
และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ กำหนดให้ปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและ
จิตสำนึกในการรักษาศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่
มีประสิทธิภาพและเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ
และสนองตอบความต้องการพร้อมกับอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในระบบราชการ
นั้น จังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดนโยบายคุณธรรมและความโปร่งใสเพื่อเป็นมาตรฐาน แนวทางปฏิบัติ และ
ค่านิยมสำหรับข้าราชการและบุคลากรขององค์กรให้ยึดถือควบคู่กับกฎระเบียบและข้อบังคับอื่นๆ โดยมุ่งมั่น
ที่จะนำหน่วยงานให้ดำเนินงานตามภารกิจด้วยความโปร่งใส บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม
ปราศจากการทุจริต ประกอบกับคณะกรรมการมาตรฐานบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นได้ออกประกาศ เรื่อง
กำหนดมาตรฐานกลางจริยธรรมของข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงวันที่
11 มิถุนายน พ.ศ. 2556 ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานี เรื่องมาตรฐาน
ทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ.
2558 เพื่อให้ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือเป็นหลักการ แนวทาง
ปฏิบัติ และเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของตนนั้น เทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีได้นำมาประกาศใช้เป็น

แนวทางในการปฏิบัติ และกำกับความประพฤติ เพื่อให้การดำเนินงานไปเป็นตามกฎหมาย เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ อำนาจความสะดวกและให้บริการกับประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล จะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ได้แก่ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ 3) ด้านการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน 4) ด้านการยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย 5) ด้านการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ 6) ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง 7) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐานมีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ 8) ด้านการยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ 9) ด้านการยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์กร (ประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดปทุมธานี, 2558) ดังนั้น ผู้บริหารองค์การภาครัฐส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาด้วยความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะของผู้บริหารที่มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่ดีและสามารถโน้มน้าวชักจูงให้ผู้ตามมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่ดีตามความต้องการของภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเพื่อส่งเสริมบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการภาครัฐที่ดียิ่งขึ้นของประเทศต่อไป

ความสำคัญของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำทางองค์การให้ประสบความสำเร็จได้นั้น มิใช่เฉพาะความสามารถเชิงบริหารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้บริหารจะต้องมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ซึ่งถือว่ามีส่วนสำคัญต่อการบริหารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี จึงสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การให้ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของข้าราชการ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างให้เป็นไปอย่างมีทิศทาง มีความเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี
4. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

5. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีในเชิงบวก
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้พื้นที่ของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีทั้งหมด 9 แห่งเป็นพื้นที่ในการศึกษา
2. ขอบเขตด้านประชากร
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้บุคลากรของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 9 แห่ง ประกอบด้วยเทศบาลเมืองปทุมธานี เทศบาลเมืองบางคูวัด เทศบาลเมืองท่าโขลง เทศบาลเมืองคลองหลวง เทศบาลเมืองบึงยี่โถ เทศบาลเมืองลาดสวาย เทศบาลเมืองลำสามแก้ว เทศบาลเมืองคูคต และเทศบาลเมืองสนั่นรักษ์ ในปี พ.ศ. 2561 จำนวนทั้งสิ้น 3,507 คน เป็นประชากรในการวิจัย
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยมีขอบเขตของที่ใช้ในการศึกษาดังนี้
  - 3.1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่
    - 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ
    - 2) ปัจจัยด้านสถานการณ์
    - 3) ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การทางจริยธรรม และ
    - 4) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล โดยในแต่ละปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีองค์ประกอบที่ใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาดังต่อไปนี้
      - 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านแรงจูงใจ ด้านระดับการพิจารณาศีลธรรม ด้านการใช้อำนาจแห่งตน และด้านการควบคุมตนเอง

2) ปัจจัยด้านสถานการณ์ ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างแบบอย่างทางจริยธรรม ด้านบริบทจริยธรรมในองค์กร และด้านความเข้มข้นในประเด็นศีลธรรม

3) ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การทางจริยธรรม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปทัสถานทางสังคม ด้านรูปแบบองค์การ และด้านความมั่นคงและไม่มั่นคงของสภาพแวดล้อม

4) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า

3.2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 2) ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ 3) ด้านการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน 4) ด้านการยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย 5) ด้านการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ 6) ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง 7) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐานมีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ 8) ด้านการยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ 9) ด้านการยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์กร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2561-ตุลาคม พ.ศ. 2562

กรอบแนวคิดในการวิจัย

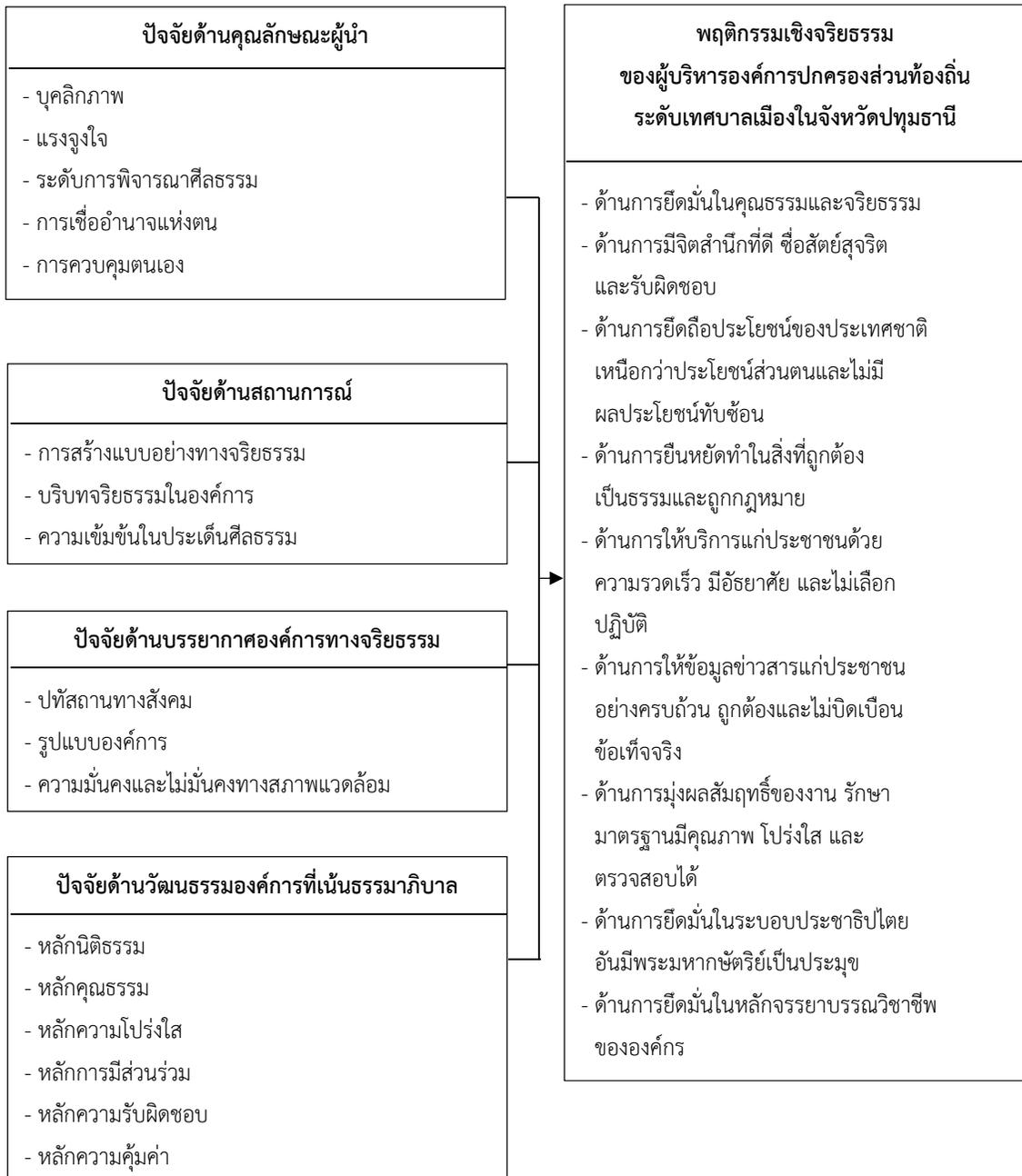
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ประกอบด้วยแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้นำ สถานการณ์ บรรยากาศองค์การทางจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้นำมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง พ.ศ. 2558 (ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล, 2558) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีได้ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. สามารถนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงหรือส่งเสริมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีให้มีความเหมาะสมได้
2. ผู้บริหารได้รับแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามมาตรฐานจริยธรรมขององค์กรอันมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และบังเกิดผลต่อประโยชน์ของประเทศชาติ
3. สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารของหน่วยงานอื่นได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้บุคลากรของเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 9 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 3,507 เป็นประชากรในการวิจัย โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 359 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คนเพื่อความเหมาะสม และต่อมาใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อหาสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับประชากร แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1 หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	เทศบาล	ประเภทบุคลากร						จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
		ข้าราชการ การเมือง	ข้าราชการ ประจำ	พนักงาน ราชการ	พนักงาน ลูกจ้าง ประจำ	พนักงาน ลูกจ้าง ชั่วคราว	จำนวน ประชากร รวม	
1	เทศบาลเมืองปทุมธานี	23	137	71	19	83	333	38
2	เทศบาลเมืองบางคูวัด	24	25	10	5	94	158	18
3	เทศบาลเมืองท่าโขลง	20	50	40	38	646	794	91
4	เทศบาลเมืองคลองหลวง	17	41	70	20	351	499	57
5	เทศบาลเมืองบึงยี่โถ	25	69	75	8	117	294	33
6	เทศบาลเมืองลาดสวาย	24	39	30	5	295	393	45
7	เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	31	40	22	10	343	446	51
8	เทศบาลเมืองคูคต	23	50	19	25	229	346	39
9	เทศบาลเมืองสนั่นรักษ์	24	71	64	7	78	244	28
	รวม	211	522	401	137	2236	3507	400

ที่มา : ข้อมูลประชากรจากแต่ละเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Method) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจ (Survey Questionnaires) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ และรายได้ โดยสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี และวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยสถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการ ของครอนบาช (Cronbach, 1990) และ การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยใช้สถิติอนุमान ด้วยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และ 2) วิเคราะห์หาค่าตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 เป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั่วคราว มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

2. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานการณ์ ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.70) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล ($\bar{X} = 3.72$, S.D.= 0.70) ด้านคุณลักษณะผู้นำ ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์การทางจริยธรรม ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.63) ตามลำดับ

2.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านคุณลักษณะผู้นำในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.84$, S.D.= 0.74) รองลงมา ได้แก่ ด้านระดับการพิจารณาศีลธรรม ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.72) ด้านแรงจูงใจ ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.77) ด้านการควบคุมตนเอง ($\bar{X} = 3.63$, S.D.= 0.75) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการใช้อำนาจแห่งตน ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.66) ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยด้านสถานการณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านสถานการณ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการสร้างแบบอย่างทางจริยธรรม ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.76) รองลงมา ได้แก่ ด้านความเข้มข้นในประเด็นศีลธรรม ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.75) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านบริบทจริยธรรมในองค์การ ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.71) ตามลำดับ

2.3 ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การทางจริยธรรม พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านบรรยากาศองค์การทางจริยธรรมในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านปทัสถานสังคม ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.67) รองลงมา ด้านรูปแบบองค์การ ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.77) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านความมั่นคงและไม่มั่นคงของสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.65$, S.D.= 0.69) ตามลำดับ

2.4 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาลในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.72$, S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.77) รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.77) ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.74$, S.D.= 0.76) ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.78) ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.76) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.73) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.69) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ($\bar{X} = 3.87$, S.D.= 0.87) รองลงมา ได้แก่ ด้านการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย ไม่เลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.75) ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี สุจริต และรับผิดชอบต่อ ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.77) ด้านการยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.74) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.72) ด้านการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.76) ด้านการยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.76) ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ($\bar{X} = 3.76$, S.D.= 0.71) และ ด้านการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.76) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.636-0.927 โดยพบว่า ตัวแปรปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาลกับพฤติกรรมจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก เท่ากับ 0.927 ส่วนในด้านอื่นๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงถึงสูงมาก

5. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวคือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำ (X1) ปัจจัยด้านสถานการณ์ (X2) ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การ (X3) และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล (X4) ส่งผลต่อ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.877 สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีได้ร้อยละ 77.0 โดยเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานประกอบไปด้วย $ZY = -0.007 (X2) + 0.039 (X3) + 0.177 (X1) + 0.694 (X4)$

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุธาสิณี แม้นญาติ (2554) และรัชชัย ชุกกลิ่น (2558) ที่พบว่าระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารส่วนใหญ่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีการสร้างแบบอย่างทางจริยธรรม คือ มีการเสริมสร้างค่านิยมความดีงามให้กับองค์กร อันเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการพัฒนาจริยธรรมขององค์กร และสนับสนุนให้ภายในองค์กรมีการปลูกฝังจริยธรรม โดยการถ่ายทอดประสบการณ์ให้ผู้อื่นได้รับรู้และปฏิบัติตาม มีวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาลในระดับมาก และมีคุณลักษณะผู้นำ ทั้งบุคลิกภาพ แรงจูงใจ การพิจารณาศีลธรรม การเชื่ออำนาจแห่งตน และการควบคุมตนเองของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุธาสิณี แม้นญาติ (2554) ดวงทิพา พุ่มไม้ (2557) สมคิด โด่งพิมาย (2558) และรัชชัย ชุกกลิ่น (2558) ที่พบว่า ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง พ.ศ. 2558 คือยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย ไม่เลือกปฏิบัติ ยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกที่ดี สุจริต และรับผิดชอบ ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ยินยอมทำตามสิ่งที่ถูกต้องเป็นธรรม และถูกกฎหมาย ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ครบถ้วน ถูกต้อง ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงและยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่าตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลทุกตัวมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กร กล่าวคือ เมื่อปัจจัยที่มีอิทธิพลเพิ่มสูงขึ้นมีผลให้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรเพิ่มสูงขึ้น และหากตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมลดลง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารขององค์กรก็จะลดลงไปด้วย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555) โดยความสัมพันธ์ที่ได้มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.636-0.927 ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลางถึงสูงมาก (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555) ซึ่งจากผลการศึกษาได้พบว่าตัวแปรปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นธรรมาภิบาลกับพฤติกรรมจริยธรรมของ

ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก เท่ากับ 0.927 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การ ส่วนท้องถิ่นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูงมาก ส่วนในด้านอื่นๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงถึงสูงมาก ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลทุกตัวจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารยังสอดคล้องกับการศึกษาของสุธาสนี แม้นญาติ (2554) และรัชชัย ชุกกลิ่น (2558) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทุกด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านคุณลักษณะผู้นำ ด้านสถานการณ์ ด้านบรรยากาศองค์การ และด้านวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาล มีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้
  - 1) ปัจจัยที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเนื่องจากมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในระดับสูง ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานการณ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการสร้างแบบอย่างทางจริยธรรม และวัฒนธรรมองค์การที่เน้นธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วม
  - 2) ผู้บริหารองค์การระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ควรเสริมสร้างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ดังนี้
    - (1) ผู้บริหารต้องรับรู้และเข้าใจสภาพปัญหาจากสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงภายใต้คุณลักษณะของผู้นำ โดยรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรและประชาชน
    - (2) ในการพิจารณาระดับศีลธรรม ผู้บริหารควรยึดหลักประโยชน์นิยมหรือประโยชน์สุขของประชาชนจำนวนมากที่สุด
    - (3) ผู้บริหารต้องมีการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุงอย่างชัดเจนในการควบคุมตนเอง
    - (4) ควรประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างทางจริยธรรม แก่บุคลากรในองค์การและประชาชน
    - (5) ให้ความสำคัญกับนโยบายคุณธรรมและความโปร่งใส ในการบริหารงาน
    - (6) ต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักตามมาตรฐานจริยธรรม โดยสนับสนุนการประพฤติตนภายใต้หลักจริยธรรมของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง พ.ศ. 2558 และรักษาไว้ซึ่งจรรยาบรรณของพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
    - (7) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง และ
    - (8) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงานและการดำรงชีวิตอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษารวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพเพิ่มและข้อมูลจากแหล่งอื่นเพิ่มเติม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมประเด็นอื่นๆ ที่อาจมีเพิ่มเติมจากการศึกษารั้งนี้ได้
- 2) ควรทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอื่นเพิ่มเติม เช่น ผู้บริหารองค์การส่วนท้องถิ่น การสัมภาษณ์บุคลากร การสัมภาษณ์ประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียต่อการปฏิบัติงานขององค์การ
- 3) สามารถนำไปต่อยอดด้วยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพล พฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับแนวคิดทฤษฎีอื่นๆ เพิ่มเติมได้

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2555). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ดวงทิพา พุ่มไม้. (2557). **การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัย**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ธัชชัย ชุกกลีน. (2558). **การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดปทุมธานี. (2558). **มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับจริยธรรมของพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558**. ปทุมธานี: ประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดปทุมธานี.
- ศรีสุวรรณ บรินุรณ์นางกูร. (2557). **การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดหญ้า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี**. การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการจัดการภาครัฐ, วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- สมคิด โด่งพิมาย. (2558). **พฤติกรรม จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 7**. วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

สุธาสิณี แม้นญาติ. (2554). โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Taro Yamane. (1967). **Statistics: An Introductory**. (3rd. Ed.). New York. Harper and Row
Publications.